

[Undervisningsministeren.]

specialarbejderskolerne, og jeg er enig i, at der på dette område nok kan hentes ideer og gøres nyttige erfaringer for den gruppe af unge, som ikke kommer ind i uddannelsessystemet.

Fru Lone Dybkjær takker jeg for bemærkningen om de ændringer, der var kommet ind i lovforslaget, og jeg er også enig i, at det er meget vigtigt at diskutere det, vi kalder restgruppen, som fru Lone Dybkjær omskrev lidt. Men vi klarer ikke problemerne, hvis vi kun kigger på restgruppen. Det er også nødvendigt at kigge på strukturen i uddannelsen for de 16-19-årige, fordi også de strukturelle problemer er bestemmende for, hvordan vi klarer problemerne med restgruppen. Ellers kan jeg da kun være interesseret i, at man går i gang med at kulegrave hele dette uddannelsesområde, især hvis det kunne føre til lidt større forståelse for, at det faktisk er nødvendigt for os at få en større samordning imellem disse uddannelser, end vi har i dag.

Fru Gerda Møller var bange for, at man med dette forslag ville slå de tekniske skoler i stykker. Jeg tror, jeg tidligere har svaret, at der i en sådan principbeslutning jo ikke ligger nogen som helst tilskyndelse til at ændre den struktur, man har for de tekniske skoler; det ville en sådan principbeslutning jo ikke kunne bruges til. Der er heller ikke lagt op til en ændret status for de private skoler, og hvad angår det helt konkrete spørgsmål, vil jeg bede om, at vi tager det op i undervisningsudvalget; så skal jeg svare på det.

Fru Gerda Møller kom også med en udtalelse, som man hyppigt hører i debatten for tiden omkring uddannelsen, nemlig at børn og unge ikke skal være forsøgsobjekter. Det er ikke helt klart, hvad fru Gerda Møller mener med det. Det ville selvfølgelig være helt uacceptabelt, hvis vi brugte børn og unge som forsøgsobjekter på en sådan måde, at vi spildte dem eller ikke anede, hvad vi kunne sætte dem til, når de var færdige med disse forsøgsprojekter. Det er der jo ikke tale om. Det, der er tale om her, er, at vi laver nogle uddannelsesforsøg, hvor det er understreget i principbeslutningen, at aftagerne, det vil altså også sige arbejdsmarkedets parter, selvfølgelig må ind i planlægningen af disse uddannelser. Når disse uddannelser er planlagt, er det selvfølgelig sikret, at de unge mennesker, der går ind i disse forsøgsuddannelser, også har en defineret beskæftigelsesmulighed, når de er færdige. Der-

for er der ikke tale om, at dette betyder, at vi af forsøgsiver spilder en gruppe unge. Tværtimod kunne vi måske håbe på, at vi fik nogle i den gruppe på mellem 20 og 30 pct., som i dag ikke får noget uddannelses tilbud, lidt bedre med, end vi hidtil har haft.

Jeg takker også fru Kristine Heltberg og hr. Freddy Madsen for de positive bemærkninger. Man viste denne gang lidt større forståelse for principperne i programmet, selv om jeg også forstod, at man var utilfreds med enkeltdele i det. Jeg synes, fru Eva Rothenborg kunne have meget ret i, at man også burde se på, hvad der var sket i de nordiske lande, og jeg ser frem til, at man i uddannelsesudvalget vil gå i gang med det.

Jeg hæftede mig ved, at fru Eva Rothenborg kun omtalte mindretalsudtalelserne fra Tilstudvalget. Som bekendt var der to mindretalsudtalelser, mens langt den største del af udvalget havde tilsluttet sig det forslag, der lå. I øvrigt har jeg jo også over for undervisningsudvalget tilkendegivet, at der var problemer omkring Tilstførsøget, som gjorde det nødvendigt, at det blev gennemarbejdet bedre, og det er vi derfor gået i gang med.

Gerda Møller (KF):

Det er ministerens bemærkning om forsøgsobjekterne, der får mig til at komme op igen. Ministeren siger, at der skal et samarbejde i gang mellem arbejdsmarkedets parter og undervisningsministeriet, eller hvem det nu skal være. Der skal oprettes nogle organer, hvor vi heller ikke ved endnu, hvad de skal bestå af, og så skulle der altså være sikkerhed for, at disse unge kunne komme ud i relevant arbejde.

Når jeg alligevel er tvivlende, så skyldes det, at selv om der i bemærkningerne til ministerens forslag lægges op til et samarbejde imellem undervisningssystemet og arbejdsmarkedets parter, således at den erhvervsmæssige kompetence kunne godkendes, så har vi jo endnu ikke nogen sikkerhed for, hvilken placering erhvervslivets parter får. Vi har jo af det forslag, der hidtil har ligget, og også af forslaget om uddannelsesråd, set, at de får en temmelig ringe placering, og så er det jo ikke sikkert, at den indflydelse, som de efter ministerens mening skulle have, alligevel bliver tilstrækkelig stor. Det er dér, vi har vores tvivl. Vi fik jo ikke sikkerhed for det under sidste behandling.